

GODS BEDROEFD HART

*EEN OPROEP OM DE RECHTVAARDIGHEID
VAN CHRISTUS TE ONTVANGEN*

ELLEN WHITE

the advent gospel promotions

**GODS
BEDROEFD
HART**

Vertaling van het boekwerk "Gods Grieving Spirit, a post 1888 appeal to receive the righteousness of Christ" Uitgegeven door Light Bearers.

Eerste druk, augustus 2016

Nederlandstalige uitgave:

The Advent Gospel Promotions Vereniging

Statutair gevestigd te Rotterdam, Handelsregister: KVK Rotterdam 40348505

Postadres: Paulijneveld 7
4702 XX Roosendaal, Nederland

E-mail: Info@agp-internet.com

Website: www.agp-internet.com

Steun het werk van de AGP Vereniging

ING Bank : NI10 INGB 0007 7473 27
via AGP Vereniging te Rotterdam

4

Inhoudsopgave

Waarom dit boekwerkje?	5
Gods bedroefd hart	11
God heeft een conflict met Zijn volk	11
Hemelse verbazing over onze houding tegenover Gods liefde	15
Liefde kan niet opgemeten worden	16
Ijskoude Farizeeën	19
Een waar getuigenis voor Laodicea	21
Eén interesse, Eén onderwerp	25

Waarom dit boekwerkje?

Wat je zo dadelijk zult lezen is niets minder dan een vitale boodschap voor elke Zevende-dags Adventist. Zonder twijfel is dit een van de meest belangrijke artikelen die Ellen White ooit heeft geschreven. In haar openingszin, schrijft ze zonder schroom of blaam dat God “een conflict heeft met Zijn volk.”

Met Zevende-dags Adventisten?

Ja!

Over welk onderwerp?

De boodschap die wij behoren te verkondigen aan deze wereld!

Dit artikel werd het eerst geplaatst in the Review and Herald, op 23 december 1890, met als titel; 'Be Zealous and Repent' Ellen White deed een sobere oproep voor Zevende-dags Adventisten en hun ongelooft in de boodschap van “Christus onze rechtvaardigheid.”

Een klein historische achtergrondschets is belangrijk om eerst met jullie te delen, alvorens je dit artikel zult gaan lezen.

Vlak na de ‘Grote Teleurstelling’ van 1844, werd deze glorieuze waarheid hersteld die God had

6

gegeven aan de Adventbeweging, en langzamerhand werd deze slechts gezien als een lijst van leerstellige argumenten, zondere enige inhoudelijke verbintenis met het goede nieuws van Gods wonderbaarlijke liefde en reddende genade. Al vanaf 1852 - toen de beweging nog jong was en slechts bestond uit enkele duizenden leden - begon Ellen White de boodschap van brief aan de gemeente van Laodicea (Openbaring 3), toe te passen op Adventisten:

“De woorden toegeschreven aan de kerk van Laodicea, beschrijven perfect hun huidige conditie” (Review and Herald, 31 december 1852).

Enkele jaren later schrijft zij het volgende:

“Er werd aan mij getoond dat de getuigenis aan Laodicea toe te schrijven is aan het volk van God in de tegenwoordige tijd en dat dit ook de reden is waarom er op dit moment niet een groter werk gedaan wordt. Dit komt door te toegenomen harden van hun harten.”

(Getuigenissen aan de gemeente, deel 1)

De boodschap aan Laodicea, beschreven in Openbaring 3:14-22, biedt ons een goddelijke diagnose en geeft ons meteen een remedie. “de Getrouwe en ware getuige,” is niemand anders dan Jezus Christus zelf. Hij beschrijft een kerk dat zichzelf laat zien als “rijk en steeds rijker geworden en aan niets gebrek hebbende”, terwijl de situatie van Gods gemeente in werkelijkheid; “...ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt...” is. Materiële rijkdommen is niet datgene waarmee het volk van God verleid wordt, maar - zoals je zo dadelijk gaat lezen - een gebrek aan; “geestelijke rijkdom, namelijk hun vergaarde kennis en wetenschap van de waarheid.” Zevende-dags Adventisten werden zo trots over hun eigen doctrines (leerstellingen) terwijl, in werkelijkheid, die ene waarheid dat elke andere waarheid omhelsd, namelijk de volledigheid van Christus rechtvaardigheid - in zijn kracht - meer aan het verdwijnen was, door ‘de boodschap’ die men destijds ver-

kondigde. Omstreeks het jaar 1888, ontbrak Christus en het evangelie in de prediking van Adventisten, zo overduidelijk dat God twee jonge mannen liet opstaan. Één was een tweede generatie Adventist en de ander een pas bekeerde om op een genadevolle manier in te grijpen, door juist de boodschap van Christus te verkondigen aan predikanten en kerkelijke leiders toen zij allen vergaderd waren tijdens een sessie van de Generale Conferentie. In een verbazingwekkende paragraaf beschrijft Ellen White zeven jaar later zowel het probleem die het Adventisme heeft overspoeld evenals de boodschap die God heeft gegeven als remedie om de situatie te doen laten omkeren.

“De Heer, in Zijn grote genade, heeft een zeer dierbare boodschap aan Zijn volk gegeven via de oudsten Waggoner en Jones. Deze boodschap was om meer prominent de Verlosser te laten tonen aan deze wereld, het offer die Hij bracht voor de zonden van de gehele wereld. Het liet de rechtvaardigheid door het geloof zien in

haar volle zekerheid. Hij nodigde het volk uit om zich gereed te maken om zo de rechtvaardiging van Christus te ontvangen. Welke wordt gemanifesteerd in gehoorzaamheid aan alle geboden van God. Velen hebben het zicht op Jezus verloren. Ze moeten hun ogen opnieuw richten naar Zijn goddelijk persoon, Zijn verdiensten en Zijn onveranderbare liefde voor de menselijke familie. Alle kracht die gegeven werd in Zijn handen, zodat Hij, Zijn rijke gaven kan geven aan de mensheid.

Zodat Hij Zijn onbetaalbare geschenk van Zijn eigen rechtvaardigheid, inwoning kan maken in de mens. Dit is de boodschap die God bevolen heeft om te geven aan deze wereld. Het is de boodschap van de derde engel, welke verkondigd moeten worden met luide stem, én vergezeld moet gaan met de uitstorting van Zijn Geest in al Zijn volheid (...) De boodschap van het evangelie van Zijn genade was aan de wereld gegeven in een duidelijke en op een onderscheidende wijze, zodat de wereld niet langer zou zeggen dat Adventisten

8

alleen spreken over de wet, de wet, en niet leren of geloven in Christus." (Testimonies to Ministers, pp 91-92).

De adventistische boodschap moest opnieuw herkadert worden in het licht van:

- *"RECHTVAARDIGING DOOR GELOOF"*
- *"CHRISTUS RECHTVAARDIGHEID"*
- *"ZIJN VERDIENSTEN"*
- *"ZIJN ONVERANDERLIJKE LIEFDE VOOR DE MENSELIJKE FAMILIE"*
- *"DE ONBETAALBARE GESCHENK VAN ZIJN EIGEN RECHTVAARDIGHEID, VOOR DE HULPELOZE MENS"*

Deze "boodschap van onschatbare waarde" moest;

- *"DE BOODSCHAP ZIJN DAT GOD VERKONDIGD WILDE HEBBEN OVERAL TER AARD."*

- *"MOEST VERKONDIGD WORDEN MET LUIDE STEM"*
- *"MOEST SAMENGAAN MET DE VOLLEDIGE UITSTORTING VAN ZIJN GEEST"*
- *"HET EVANGELIE VAN ZIJN GENADE"*
- *"MOEST GEGEVEN WORDEN AAN DE KERK IN DUIDELIJKE EN BEGRIJPBARE BEWOORDINGEN"*

Wat werkelijk verbazingwekkend was, is dat deze boodschap veel weerstand kreeg van de toenmalige Adventistische leiderschap – voornamelijk Uriah Smith (redacteur van the Review) en G.I. Butler (de voorzitter van de Generale Conferentie) – geen deze leer géén warme acceptatie. Zij gaven blijk van hun ongenoegen door de vertolkers van deze boodschap aan te vallen met tegenargumenten en deden dit op een zeer arrogante toon. De leiders wilde uitleg en wanneer deze kwam, werd deze compleet genegeerd en men ondervond nog meer tegenwer-

king. Ellen White deed haar beklag over de ontstane situatie:

“Het gebrek om van bestaande opinie af te wijken en om de waarheid te aanvaarden, was voor een grote schare van oppositie die zich in Minneapolis manifesteerde, de reden om tegen de Boodschap van de Heere, die gebracht werd door de broeders Waggoner en Jones te keren. Door het toenevend ongelooft van de oppositie, slaagde Satan erin om ons volk afzijdig te houden van de boodschap voor deze tijd.

De speciale kracht die God verlangde te geven, in een mate niet eerder vertoond aan Zijn kinderen, (door middel van de inwoning van de Heilige Geest), zou niet gegeven worden. Het was de vijand die hen weerhield in het ontvangen van die bijzondere gaven en talenten, welke hun aangereikt zou worden om de boodschap [voor deze tijd] aan de wereld te verkondigen, net zoals de apostelen dat met kracht verkondigden, na die bewuste Pinksterdag. Dat licht is ons gegeven om de gehele wereld te verlichten met Zijn glorie. Het is juist

het ontvangen van die waarheden welke werd tegengewerkt, en door de handelingen van onze eigen broeders werd Gods boodschap in grote mate weggehouden van deze wereld” (1888 Materials p. 1575).

Dit kenschetst het mysterie van de patstelling binnen het Adventisme en het antwoord waarom Christus tweede komst zich laat uitstellen. Overwegende hoe serieus en zwaarwegend deze zaak is, moeten wij ons zeker niet laten verbazen.

Ellen White koos zorgvuldige deze woorden uit om met kracht, zich in deze zaak uit te spreken, in het artikel die je kunt lezen in deze brochure. Als u dit zult lezen neem in gedachten mee dat het onderwerp die ze bespreekt het volgende is, namelijk onze weerstand om als een volk de boodschap van Gods genade en liefde - die zich laat manifesteren in het geschenk van de Christus onze rechtvaardigheid – te delen met een in zonde ondergedompelde wereld als

10

deze. Het is juist door ongelof in het goede nieuws van rechtvaardigheid door geloof dat haar zo heeft volhardt om deze urgente boodschap met kracht te delen met haar geloofgenoten. Het moet gezegd worden dat ze vertrouwen bleef houden in de verkondiging van die boodschap, zelfs als zij een zeer krachtige berisping geeft aan Gods gemeente wat betreft de boodschap van het volk wat leeft in de tijd van de gemeente Laodicea.

Als slotpleidooi van haar boodschap voor Gods gemeente, roept ze onomwonden op dat de luide roep van de derde engelboodschap, uiteindelijk aan heel de wereld gegeven zal worden in al haar volheid. *“Één zaak zal overwinnen, één onderwerp die elke andere zal doen verstommen – Christus onze rechtvaardigheid.”*

Op basis van de geïnspireerde diagnose welke wij zo dadelijk zullen lezen, kunnen wij zeker zijn,

dat totdat deze boodschap – het evangelie van Gods genade, zijn onveranderde liefde voor de mensheid. Christus onze rechtvaardigheid – het allesomvattende thema wordt van Adventistisch prediking en ervaring, wij zullen doorgaan om geestelijk zwak te zijn en blijven. En zo ineffectief blijken te zijn op het gebied van evangelisatie. Echter het moment dat wij onze ogen toewenden naar Jezus en beginnen te verkondigen dat het geschenk van Zijn rechtvaardigheid de enige hoop is voor zondaars, dan pas zal de volle kracht van de Heilige Geest komen op ons als Zijn volk en zal de aarde worden verlicht met de glorie van Gods prachtige karakter van liefde.

Met deze historische achtergrond in gedachten, laten wij serieus aandacht schenken aan het gehele artikel welke wij hebben getiteld, Gods bedroefd hart.

Gods bedroefd hart

God heeft een conflict met Zijn volk

De Heer heeft onze afval-
ligheid gezien en Hij
heeft een conflict met
Zijn volk. Hun trots, hun zelfzuch-
tigheid, het openen van hun har-
ten voor twijfel en ongeloof,
worden gemanifesteerd voor Zijn
aangezicht en bedroefd Zijn hart
vol van liefde.

Vele verzamelen duisternis om
hun zielen als een kleed en zeggen
bij wijze van spreken; *“Wij willen
geen wetenschap van Uw weg, O
God, wij kiezen onze eigen weg.”*
Dit zijn zaken die onze zielen doen

scheiden van die van God. Er is in
de ziel van de mens een obstakel
die hij vasthoudt met een eigen-
wijze vastberadenheid, welke hij
plaatst tussen zijn ziel en dat van
God. Het is ongeloof! God geeft
voldoende bewijzen, maar de
mensen, met zijn onheilige eigen
wil, weigert om het bewijs te ont-
vangen - behalve als het tot de
persoon in kwestie komt in over-
eenstemming met zijn eigen wil –
om op deze wijze zijn eigen ideeën
kracht bij te zetten. Zonder enig
greintje van nederigheid, roept hij

12

het uit; *“Bewijzen, Bewijzen, dat is wat wij willen zien.”* en hij draait zich weg van het bewijs die God ons al heeft gegeven in Zijn Woord. Hij spreekt over twijfel, ongelooft, zaaiende het zaad van het kwade, welke opkomt en zijn oogst teweeg brengt. Hij scheidt zijn ziel steeds verder en verder van God af.

Is dit het bewijs dat zulke mannen nodig hebben? Is dat het bewijs wat men zoekt? Nee! De gelijkenis van de rijke man en Lazarus is, juist aan ons gegeven om zulke zielen te helpen die zich afkeren van positief bewijs, en uitschreeuwen; *“Bewijs!”* De rijke man wilde dat iemand zou opstaan uit de dood, om zo zijn broeders te kunnen waarschuwen, zodat anderen niet hoeven te verschijnen op de plek des onheil. *“Hij echter zei: Nee, vader Abraham, maar als iemand van de doden naar hen toe zou gaan, zouden zij zich bekeren.* Maar Abraham zei tegen hem: *Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet*

laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.”

Waarom is het dat de mens niet geloofd op basis van voldoende bewijs? Het is omdat zij niet overtuigd wil worden. Zij hebben geen voornemen om hun eigen wil op te geven voor Gods wil. Ze zijn niet gewillig om te erkennen dat zij zich hebben verheugd in zondig ongelooft, door het verwerpen van het Licht dat God hen heeft gegeven. Zij zijn op jacht geweest naar twijfel, juist op zoek naar die zaken waarop zij hun ongelooft kunnen vastpinnen. Ze hebben gewillig de valse getuigenis aangenomen welke zwak en van geen enkel waarde is, een getuigenis die God niet aan hen heeft gegeven in Zijn Woord, maar die hen wel vreugde biedt. Dit komt omdat het overeenstemt met hun eigen ideeën en in harmonie is met hun eigen veronderstellingen en hun eigen wil. Hun zielen zijn in groot gevaar. Als zij echter hun eigen trotse wil willen kruisigen, dan pas zullen ze in de nabijheid komen van Gods wil. Als zij met hun nederige, gebroken harten zoeken

naar het licht, gelovende dat het Licht er ook voor hen is, dan zullen zij het juiste licht zien. Het door God verkregen onderscheidingsvermogen zal bijdragen om het ware Licht te herkennen. Op deze wijze zal men bevestigd krijgen wat het bewijs is van goddelijke autoriteit. Spirituele waarheden zullen de Bijbelse pagina's als het ware doen verlichten. Maar het hart moet wel openstaan voor het ontvangen van dit licht, want satan is altijd bereid om de dierbare waarheden te doen verbloemen, waarheden die juist hen wijs zouden maken voor hun eigen verlossing. Als men het niet ontvangt, dan zal het ontvangen van het licht uit Gods Woord voor diegene altijd een mysterie blijven.

Wij moeten ernstig zoeken om de waarheid te kennen en te leren waarderen, zodat wij dit kunnen vertellen aan anderen, zoals Jezus dit bedoeld had. Wij dienen een correcte waardering te hebben van de waarde van onze eigen zielen, dan zouden wij niet zo roekeloos zijn als het om onze dage-

lijkse handelingen gaat, zoals het zich nu voordoet. Wij moeten ernstig zoeken Gods weg te kennen, ook dienen wij te werken in een tegengestelde richting van zelfzucht. Ons constant gebed zou moeten zijn, dat wij dezelfde gedachten als Christus dienen te hebben. Op deze wijze worden wij gevormd worden naar Zijn evenbeeld. Het is in het opzien naar Jezus en het aanschouwen van Zijn goedertierenheid dat onze ogen voortdurend op Hem gericht zijn. Op deze wijze worden wij veranderd naar Zijn gelijkenis. Hij geeft genade aan allen die blijven gaan op Zijn weg en Zijn wil doen en willen wandelen in Zijn waarheid. Jammer genoeg zullen er ook mensen zijn die hun eigen wil meer liefhebben en vervolgens eigen afgoden of opinies aanbidden en geen liefde hebben voor God en niet Zijn woord gehoorzamen. Deze mensen zullen blijven wandelen in duisternis. Oh, Hoe verschrikkelijk is hun ongelooft! Laat daarom licht schijnen over de blinden, om de waarheid te presenteren aan deze zielen, de één

14

kan niet zien en de ander wil het niet zien.

Ik benadruk diegene welke namen zijn opgetekend als leden van de kerk, om daadwerkelijk waardig te wandelen, door de deugden van Christus te aanvaarden, namelijk waarheid en genade en de liefde van God zoals beloofd aan elke nederige en gebroken ziel. Het ongenoegen en het oordeel van God zijn juist tegen mensen die volhouden om te wandelen in hun eigen verdorven paden, zich zelf liefhebbende. Mensen die houden van de lofprijzingen van andere mensen. Zij zullen zeker worden opgezweept in de satanische misleidingen van de laatste dagen, omdat zij geen liefde hebben ge-

had voor de waarheid. De Heer heeft, in het verleden hen gezegend en geleerd, echter zij flatteren zichzelf dat zij zijn gekozen en waarachtig zijn. Denkende dat zij geen waarschuwing of berisping nodig hebben. De Ware Getuige zegt; *“Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u.”* Zij die claimen het volk van God te zijn hebben een aanklacht tegen ze; *Maar Ik heb een zaak tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert.”*

Hemelse verbazing over onze houding tegenover Gods liefde

De liefde van Jezus dat eens brandde op het altaar van onze harten, is gedimd en bijna uitgeblust. De spirituele kracht is nu ernstig verzwakt. Het ongenoegen van de Heer is juist tegen Zijn eigen volk.

Hun huidige conditie maakt het onmogelijk voor hen (die geestelijk zwak zijn) om waarlijk het karkater van Christus te vertegenwoordigen. Wanneer de Ware Getuige hun raad, berisping en waarschuwingen geeft - omdat Hij hun liefheeft - blijkt het dat ze de ontvangen boodschap hebben geweigerd; zij hebben geweigerd om het licht in hun leven toe te laten, zodat hun werken niet bestraft worden.

Jezus zei; *"Ik geef Mijn leven voor de schapen....Daarom heeft de Vader Mij lief", "Door het opnemen van uw zonden op Mijzelf. "Open ik een weg waardoor Zijn*

genade kan stromen voor een ieder die het wil accepteren. In het geven van mezelf voor de zonden van de wereld, maar ik heb een weg voorbereid voor de niet verdrongen getijde van Zijn liefde te laten stromen naar de mensheid."

Heel de hemel is gevuld met verbazing, wanneer de liefde van Christus zo breed, diep en rijk, volledig wordt gepresenteerd aan de mensheid die de genade van onze Heer Jezus Christus nog niet kent, hen zo onverschillig koud en onbewogen laat. Wat betekent het wanneer een dergelijk wonderbaarlijke genade niet onze harde harten verzacht? Oh! Het is gevolg van de kracht van het ongelooft, omdat *"Gij hebt uw eerste liefde verlaten."* Dat is waarom het woord van God zo weinig invloed heeft. Het is als een vuur, maar het kan niet doordringen. Het verwarmt het ijzige hart niet, omdat het ongelooft koestert.

Liefde kan niet opgemeten worden

De oneindige schatten van waarheid hebben zich door de eeuwen heen opgestapeld. Geen andere voorstelling zou ons meer kunnen imponeren als de omvang, de rijkdom, van deze bijzondere waarheden. Onze Heiland is in afwachting mensen die deze waarheden kunnen waarden, voor hun reële waarde.

Deze juweeltjes van de waarheid zijn er om te worden verzameld door Gods overblijfsel, om te worden doorgegeven aan de gehele wereld. Het is juist vals zelfvertrouwen en hardnekkigheid van de ziel dat men deze gezegende schat niet ziet. *"Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat een die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe."* Een dergelijke liefde kan niet worden gemeten, noch kan het worden uitgedrukt. Johannes roept de wereld op; *"Ziet, welk een liefde*

ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden." Het is een liefde die de kennis te boven gaat. In de volheid van het offer, werd niets achtergehouden: Jezus gaf zich zelf. God wil dat Zijn volk elkaar zal liefhebben, zoals Christus ons heeft liefgehad. Zij dienen hun zielen te onderwijzen en te trainen voor deze liefde.

Dit wordt mogelijk gemaakt door deze liefde in hun eigen karakter op te nemen en het laten te reflecteren aan deze wereld. Een ieder moet dit beschouwen als zijn taak en werk. In Jezus Zijn gebed tot de Vader, zei Jezus: *"Zoals Gij Mij gezonden hebt in de wereld, alzo heb ik hen ook in de wereld gezonden."* Christus 'volheid dient gepresenteerd te worden door diegene die deelgenoot zijn geworden van Zijn genade. Ze dienen datgene te doen voor Christus, welke Christus deed voor de

Vader, namelijk Zijn karakter weerspiegelend.

Er is een gebrek aan morele en spirituele kracht in vele conferenties. Vele kerken hebben geen licht van zichzelf. De leden hebben geen bewijs dat ze behoren tot de ranken van de Ware Wijnstok. Men denkt dat door het dragen van veel fruit men handelt in de glorie van God, maar ze lijken weg te ebben. Hun Verlosser heeft Zijn licht teruggetrokken, de inspiratie van Zijn Heilige Geest tijdens hun samenkomsten dooft langzamerhand uit. Dit is omdat men gestopt is, Jezus Zijn zelfopofferende liefde, de sympathie en de compassievolle liefde van de verlosser in de wereld te weerspiegelen. Zij hebben geen liefde voor zielen waarvoor Christus was gestorven. Ze zijn gestopt om getrouw en waarachtig te zijn.

Het is een triest beeld – de zwakke vroomheid, het gebrek aan toewijding en overgave aan God. Er is

scheiding met de ziel van God, vele zijn afgesneden van de communicatie tussen Hem en de ziel, omdat zij Zijn boodschappers en Zijn boodschap weigeren.

In onze grootse kerken bestaat er een groot kwaad. Omdat zij het grootste licht hebben gekregen. Zij hebben geen ware wetenschap van God en van Jezus Christus, die Hij heeft gezonden. Het zuurdeeg van ongelof is aan het werk, en totdat dit kwaad - welke werkt tot het ongenoegen van God – niet wordt gecorrigeerd door Zijn leden, zal de gehele kerk verantwoordelijk worden gehouden voor hun ongelovig gedrag. De diepste bewegingen van de Geest van God zijn niet zichtbaar in hen. De glorieuze aanwezigheid van de Koning van de heiligen en Zijn kracht om hen te reinigen van al hun morele afvalligheid zijn niet meer aanwezig. Vele in de samenkomsten komen als aanbidders, zoals een deur die hangt op de scharnieren, ze begrijpen niet de juiste ware toepassing van de Schriften noch de kracht Gods. Zij

18

hebben ogen maar zien niet, horen, maar ze horen niet, ze blijven doorgaan op hun boze wegen, toch zien zij zichzelf als bevoorrechte gehoorzame mensen die hoorders en doeners van het woord zijn. Een vleeselijke zekerheid en werelds gemak prevaleren zich in Zion. Vrede, vrede klinkt er in de gemeenten, maar God sprak geen vrede. Zij hebben de voorwaarden van vrede opgegeven, er is een goede reden om de alarmbellen te laten klinken over alle `heilige bergen.` De zondaren uit Zion moeten bang zijn, in een tijd wanneer zij het niet verwachten, zal een zekere plotselinge verderf

en vernietiging plaatsvinden voor al diegene die zich op eigen gemak wanen.

De Heilige Geest streeft erna om alle bedoelingen van God duidelijk te maken, maar de mensen zijn alleen aandachtig voor een korte tijd en dan verdraaien zij hun gedachten naar andere zaken. Satan rukt hen weg van het zaad der waarheid en de genadige invloed van de Geest van God wordt uiteindelijk met kracht tegengewerkt. Zo bedroefden velen Gods geest voor de allerlaatste keer en zij hebben het zelf niet door.

IJskoude Farizeeën

Jezus sprak de volgende woorden toen Hij in Jeruzalem was; *“Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten.”* Welke benauwdheid heeft Jezus gevoeld toen al Zijn vermaningen en waarschuwingen niet beantwoord werden!

Op dat moment bracht Hij hun naar het hart van de ziel. Er werden indrukken gemaakt, echter deze waren vervuld met eigenliefde, zelfzuchtigheid en liefde voor de wereld. Dit verschaftte zich toegang en verstikte het goede zaad dat werd gezaaid. Trots van het eigen hart verhinderde Zijn toehoorders om zich nederig op te stellen tegenover God, om zo hun zonde te belijden door de kracht van de Heilige Geest en met tegenzin verliet Gods geest hen. Op de top van de Olijfberg, toen Hij de stad aanschouwde, weende Hij over haar, zeggende, *‘Och, dat u ook nog op deze uw dag zou onderkennen wat tot uw vrede dient.* `Hierna zweeg Hij; Hij hield zich afkerig om woorden te ge-

bruiken die niet meer teruggenomen kon worden. Oh, dat Jeruzalem zich zou bekeren! Wanneer de ondergaande zon niet meer zichtbaar zou zijn. Zou haar dag van genade worden beëindigd. Jezus, besloot Zijn betoog met deze zin; *“Nu echter is het verborgen voor uw ogen.”* Tijdens een andere gebeurtenis beklaagde Hij over de onverschilligheid van de gekozen stad, *“Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bije brengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten.”* De Heer wilde niet dat deze scene zich zou herhalen in de ervaring van het volk dat zegt dat zij God toebehoren. *“Mijn Geest,”* zegt Hij, *“Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten.”* Er zal een tijd komen dat tegen de ongehoorzame zal worden gezegd, *“Efraïm is verknocht*

20

aan de afgoden; laat hem met rust!”

Wanneer zal de kerk inzien waar zij gevallen is? Het verharden van het hart door een gebrek aan sympathie voor de broeders, bestaat er in de kerk. Een afwezigheid van liefde voor hen die dwalen wordt gemanifesteerd. Er is een terugtrekking van diegene die juist medelijden en hulp nodig hebben. Een ernstige, arrogante geest, zoals die bestond onder de Farizeeën, is opnieuw aanwezig in onze kerken, en in het bijzonder bij hen waar heilige verantwoordelijkheden zijn toevertrouwd. Zij verkrijgen in toenemende mate een gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen. De weduwe en de wees verkrijgen niet hun sympa-

thie of hun liefde. Dit is in elk opzicht niet gelijk aan de geest van Christus. De Heer kijkt met ongenoegen naar hun grove, harde geest, die door sommigen wordt geopenbaard – een geest zo verstoken van sympathie, van tedere waardering voor hen die Hij liefheeft. Broeders, jullie die de harten doen sluiten van Christus volgelingen, onthoud, dat zoals u met hen handelt, Christus ook zo met u zult handelen. Wanneer u zult aanroepen, dan zal Hij niet zeggen, *“Hier ben ik”*, als u hem aanroept, want Hij zal niet antwoorden. Satan kijkt, en bereidt zijn misleidingen voor om diegene die vervuld zijn met eigendunk, terwijl zij juist diegene zijn die geestelijk verlaten zijn.

Een waar getuigenis voor Laodicea

De weg naar het paradijs is niet één van zelfverheffing, maar juist één van berouw, belijdenis, zelfverlooching, van waar geloof en gehoorzaamheid.

De boodschap aan de gemeente van Laodicea is toepasselijk voor de kerk in deze tijd; “ En schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping: *“Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen. u zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek, maar u weet niet dat juist u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent. Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleren, opdat u bekleed bent en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt. En zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zult kunnen zien. Ieder die Ik liefheb, wijs Ik*

terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u.”

Er zijn velen die zichzelf beroemen over hun eigen geestelijke rijkdom, de kennis van de waarheid, echter zij leven in schuld en zelfbedrog. Wanneer de leden van de kerk zichzelf nederig opstellen voor God door ijverige, halfslachtige, levenloze handeling, dan zal de Heer hun niet accepteren, maar Hij verklaart, *“Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert.”* Hoe lang zal deze waarschuwing worden tegengewerkt? Hoe lang zal alles worden gekleineerd?

“Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.” De positie die Christus inneemt is een houding van verdraagzaamheid en aanhoudend blijven vragen, *“Ik*

22

raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt:” Oh, de armoede van de ziel is alarmerend! En diegene die de meeste behoefte hebben aan het goud van de liefde, voelen zich rijk en weten zich verrijkt met goederen, terwijl ze elke vorm van genade ontberen. Na het verliezen van geloof en liefde, hebben ze in feite alles verloren.

De Heer heeft een bericht gezonden om zijn volk op te wekken om te bekeren, en hun eerste werken weer te doen; maar hoe wordt deze boodschap ontvangen? Sommigen mogen het aanvaard hebben, echter anderen hebben verachting en smaad geuit op de boodschap en de boodschapper. Spiritueel verdoofd, nederigheid en kinderlijke eenvoud afgedaan, wat er voor liefde en toewijding in de plaats voor is gekomen is een mechanische, formele belijdenis van het geloof. Zal deze treurige conditie zich voort blijven gaan? Is de lamp van Gods liefde aan het uitgaan in de duisternis? De Verlosser roept; Luister naar Zijn

stem: *“Weest ijverig en bekeert u.”* Bekeer, belijd je zonden en je zult vergeven worden. *“Bekeert u, bekeert u van uw slechte wegen, want waarom zou u sterven,”* Waarom zou u proberen om een onrustig vuur aan te wakkeren en te wandelen in het vonken van uw eigen maaksel?

De waarachtige getuige verklaart, *“Ik ken uw werken”, “Bekeer, en doe uw eerste werken.”* Dit is de echte test, het bewijs dat de Geest van God aan het werk is, door de harten te vervullen met Zijn liefde. *“Ik zal spoedig komen en zal uw kandelaar van haar plek weghalen, tenzij u zich bekeert.”* De kerk is gelijk aan een onproductieve boom die, ondanks het verkrijgen van de dauw, regen en zonneschijn, een overvloed aan fruit zou dienen te produceren. Maar tijdens de goddelijke zoektocht ontdekken zij dat het niets anders voortbrengt als bladeren. Een sobere gedachte voor onze kerken! Sober, zeker voor elk individu! Wonderbaarlijk is het geduld en de verdraagzaamheid die God

tentoonspreekt, maar *“Indien gij, u niet bekeert, “ zal het uitgedoofd worden; in de kerken, in onze instituten, ze zullen steeds zwakker worden. Van een kille formaliteit naar doodsheid, terwijl wij zeggen; “Ik ben rijk en heb mij verrijkt met goederen en ik heb aan niets gebrek.”* Maar onze conditie is in werkelijkheid; *“En je weet niet dat je ellende, jammerlijk, arm, blind en naakt bent:”* Zal men ooit duidelijk hun geestelijke conditie inzien.

Er dient in de kerken een prachtige manifestatie plaats te vinden van de kracht van God, maar het zal niet zo zijn, voor hen die zich niet hebben verootmoedigd voor de Heer en hun harten hebben geopend voor belijdenis en berouw. In de manifestatie van die kracht welke de aarde verlicht met de glorie van God, ziet met alleen iets wat hun verblindt en zien het als iets gevaarlijks, iets wat hun angsten zal doen opwekken en dat ze zichzelf schrap zullen zetten om het te weerstaan. Omdat de Heer niet werkt op basis van hun ideeën

en verwachtingen, zullen zij zich verzetten tegen het werk. *“Waarom,”* zullen zij zeggen, *“zouden wij niet weten wat de Geest van God doet, aangezien wij al jaren zo actief zijn geweest in het werk.”* Omdat zij niet hebben beantwoord tegen de waarschuwingen en smeekbeden in de boodschappen van God, maar vasthoudend blijven verklaren, *“Ik ben rijk, heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek.”* Talenten, een rijke lange ervaring, zal men niet maken tot mensen die wandelen in het licht, behalve als zij zich zelf plaatsen onder heldere stralen van de Zonder Rechtaardigheid en worden geroepen, uitverkoren en voorbereid worden onder de leiding van de Heilige Geest. Wanneer mensen die zich bezig houden met heilige zaken zich nederig zullen opstellen onder de machtige hand Gods, dan zal de Here hen oprichten. Hij zal van hun mensen maken met onderscheidingsvermogen - mensen rijk in Zijn genade. Hun sterkte zelfzuchtige karaktereigenschappen, hun koppigheid, zal worden gezien in het licht welke schijnt van het Licht van de we-

24

reld. *“Ik zal spoedig tot u komen en zal uw kandelaar van zijn plaats weglaten, indien gij u niet bekeert.*

“Als u de Heer zoekt met geheel uw hart, dan zal Hij u hem laten vinden.

Eén interesse, Eén onderwerp

Het einde is nabij! Wij hebben geen moment te verliezen! Het licht welke dient te schijnen van Gods volk in heldere duidelijke stralen, brengt Jezus voor de kerken en de wereld.

Ons werk dient zich niet alleen te beperken voor diegene die de waarheid al kennen; Ons werkveld is de wereld. De hulpmiddelen die gebruikt moeten worden zijn die zielen die vol blijdschap het licht van de waarheid willen ontvangen, welke God óók aan hen communiceert. Dit zijn Gods dienaren die de kennis van de waarheid communiceren met de wereld. Als door de genade van Christus Zijn volk zal worden als nieuwe vaten, dan zal Hij ze vullen met nieuwe wijn. God geeft ze extra licht, en oude waarheden zullen hersteld worden. Deze zullen opnieuw geplaatst worden in het kader van de waarheid en waarheen de arbeiders ook zullen

uitgaan, zij zullen zegevieren. Als ambassadeurs van Christus zullen zij de geschriften bestuderen, om zo te zoeken naar de waarheden die verborgen zijn onder de puinhopen van de leugen. Elke lichtstraal die ontvangen wordt, wordt gedeeld met anderen. Eén interesse zal overwinnen, één onderwerp zal elke andere doen verbloemen, namelijk Christus onze Rechtvaardigheid.

“En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt.” “Zo zegt de HEERE: Laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid, laat de held zich niet beroemen op zijn sterkte, laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom. Maar laat wie zich beroemt, zich daarop beroemen dat hij begrijpt en Mij kent dat Ik de HEERE ben, Die goedertierenheid bewijs, recht en gerechtigheid op de aarde doe, want in die dingen vind Ik vreugde, spreekt de

26

HEERE.” Dit dient de ervaring te zijn van iedere werker, hoog of laag, in al onze instituten, in al onze kerken. Hij wil dat wij allen het goud ontvangen van geloof en liefde, zodat zij kunnen putten uit de schatten om die vervolgens te kunnen geven aan anderen die het nodig hebben.

Dan zullen de gelovigen één van hart en één van geest zijn en de Heer zal zijn Woord krachtig maken over ganse aarde. Nieuwe steden, dorpen en gebieden zullen betreden worden. De kerk zal opstaan en schijnen, omdat haar Licht is gekomen, want de glorie van God is over haar opgegaan. Nieuwe bekeerlingen zullen aan de groep verlost worden toegevoegd. En diegene die nu bekeerd zijn, zullen in hun eigen harten de transformerende kracht van Gods genade voelen. Dan zal satan worden geprikkeld en zal hij overgaan tot bitterste vervolging van het volk van God. Maar hen die nog niet behoren tot Gods volk, die het licht niet verworpen hebben, zullen de Geest van God herkennen

in Zijn ware volgelingen en zullen hun plaats innemen met het volk van God.

Sprekende over de Trooster zegt Christus; *“Hij zal niet spreken van zichzelf;”, “Hij zal van Mij getuigen;”, “Hij zal Mij verheerlijken.”* Christus wordt slechts door weinigen aangehaald in de prediking! De arbeiders hebben veel theorieën gepresenteerd, genoeg van ze, maar weinig over Christus en Zijn liefde. De Verlosser kwam om glorie te geven aan de Vader, door middel van een demonstratie van Zijn liefde, zo ook de Geest die kwam om Christus te verhogen, door aan de wereld te openbaren de rijkdommen van Zijn liefde en genade. Als de Heilige Geest inwoning maakt in onze harten en wij daarvan getuigen willen zijn, dan zullen wij Christus ook verhogen.

Niemand kan het zich veroorloven om nu stil te zijn, onze taak is juist om nu Christus te presenteren aan de wereld. Een ieder die uitgaat op zijn eigen weg, die niet sa-

menwerken met de engelen, die gezonden zijn vanuit de hemel met een boodschap de ganse wereld te vervullen met Zijn glorie, zullen hun plaats moeten afstaan.

Het werk zal voortgaan en de overwinning zal zonder hun worden bereikt. Zij zullen geen deel hebben aan de beloofde overwinning.

Review and Herald, 23 december 1890

In het jaar 1888, zond God twee jonge mannen met een “zeer belangrijke boodschap” voor de leiders van het kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten toen ze bijeenvergaderd waren tijdens een sessie van de Generale Conferentie, werd er een boodschap gebracht dat de gehele wereld zou vullen met de glorie die de tweede komst van Christus zou inluiden. Verbazingwekkend werd die boodschap ontvangen zonder warmte, trots van theologische opinie en duidelijke opstand. Twee jaar later terwijl de opstand voortduurde schreef Ellen White een van de belangrijkste artikelen ooit van haar ‘profetische carrière’, ze begon met deze ontluisterende woorden, “God heeft een conflict met Zijn volk”. Dit boekwerkje is een vertaling van dat artikel, inclusief een introductie die alles in historisch perspectief brengt.